

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił P. K. prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie 6 lat, 5 miesięcy i 2 dni.

Wnioskodawca uznał powyższą decyzję za krzywdzącą i w dniu 25 maja 2017 roku złożył odwołanie, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez do okresu pracy górniczej i to w wymiarze półtorakrotnym okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1988r. do 31 marca 1992 roku, a do pracy górniczej okresu od 1 kwietnia 1992r. do 28 lutego 2005r. i od 1 czerwca 2005r. do 30 września 2005r. oraz przyznanie mu prawa do spornego świadczenia.

/odwołanie– k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący – **P. K.**, urodzony w dniu (...) w dniu 17 stycznia 2017 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne, a nadto wniosek o emeryturę – k. 1 wniosku w aktach ZUS/.

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej ogółem 6 lat, 5 miesięcy i 2 dni pracy górniczej z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych.

Wnioskodawca przedłożył do akt świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 9.01.2017r. w którym wskazano, że Ubezpieczony wykonywał pracę górniczą w następujących okresach:

- od 1.01.1988r. do 31.03.1992r. na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej- rozp. MP i PS z dnia 23.12.1994r., zał. nr 3, dział III, poz.1,
- od 1.04.1992r. do 28.02.2005r. na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce- roz. MP i PS z dnia 23.12.1994r. , zał. nr 2, poz.22,
- od 1.06.2005r. do 30.09.2005r.- operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce- rozp. MP i PS z dnia 23.12.1994r. , Z.. nr 2, poz.22,
- od 1.04.2010r. do nadal - dozorca w oddziale związanym z utrzymaniem ruchu- zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r., zał. nr 3, lit.D, pkt.2.

W świadectwie tym podano również m. in. Nieobecności usprawiedliwione płatne, szkolenia wstępne i okresowe , strajki . Okresy zasiłków chorobowych po 14.11.1991r. zostały wyszczególnione w zaświadczeniu z dnia 9.01.2017r. (k. 14 akt ZUS).

W/W.. przedłożył również do akt wykaz dniówek zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym za okres od (...) do (...) (k.11 akt ZUS).

(świadectwo wykonywania pracy górniczej k.8 akt ZUS).

Z protokołów z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej z dnia 12.05.2010r (k.9-10) i 8.05.2013r. (k.24 akt ZUS) wynika natomiast, że wnioskodawca był zatrudniony na stanowiskach:

- od 1.01.1988r. do 30.06.1991r. - operator sprzętu rolniczego- oddział o-2,
  - od 1.07.1991r. do 30.11.1991 r. - kierowca -oddział o-2,
  - od 1.12.1991 r. do- kierowca ciągnika -oddział rs-8,
  - od 1.12.1992 do 16.11.2006- operator sprzętu technologicznego- oddział rs-8,
- od 17.11.2006 do 31.03.1992r.- maszynista pomp odwodnienia odkrywki -oddział o-2,
- od 1.04.1992r. do 28.02.2005r.- kierowca ciągnika ,
  - od 1.03.2005 do 31.05.2005r. -rozliczeniowy kalkulator -oddział rs-8,

Od 1.06.2005r. do 30.09.2005r. -kierowca ciągnika-oddział rs-8.

Organ rentowy nie zaliczył do pracy górniczej okresów zatrudnienia: od 1.01.1988r. do 31.03.1992r. , ponieważ zajmowane przez Ubezpieczonego w powyższych okresach stanowiska: operator sprzętu rolniczego, kierowca, maszynista pomp odwodnienia odkrywki nie figurują w załączniku Nr 2 ani zał. nr 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U z 1995, poz.2, Nr 8).

Do pracy górniczej nie zaliczono także okresu pracy od 1.04.1992r. do 28.02.2005r. oraz od 1.06.2005r. do 30.09.2005r. , kiedy to wnioskodawca był zatrudniony na stanowiskach kierowcy ciągnika, ponieważ stanowisko to nie figuruje w załączniku nr 2 do cyt. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r.

Z przedłożonych do akt dowodów (np. charakterystyki stanowiskowej) pozwany ZUS uznał, że nie wynika, aby Ubezpieczony w spornych okresach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę górniczą wymienioną w art.50 c ust.1 pkt 4 cyt. ustawy (do pracy takiej nie można zaliczyć np. przewozu brygad roboczych, przewozu części, materiałów i narzędzi).

W okresie zatrudnienia jako operator sprzętu rolniczego, kierowca oraz maszynista pomp odwodnienia tj od 1.01.1988r. do 31.03.1992r. wnioskodawca był traktorzystą, operatorem ciągnika, dowoził rano potrzebne narzędzia i sprzęt do brygady odwodnienia powierzchniowego, odwoził sprzęt na koniec pracy, w trakcie dnia dowoził potrzebne dodatkowo sprzęt pompy czy rury, gdy nie było potrzeby przewożenia sprzętu jako pomocnik pomagał przy obsłudze pomp do odwodnienia i innych czynnościach. Przeciągał ciągnikiem rury, przewoził sprzęt spawalniczy. Do 1992r. wnioskodawca jako traktorzysta pracował w Oddziale Odwodnienia a po 1992 r. został wyodrębniony Oddział ze sprzętem gdzie były same ciągniki ale wnioskodawca dalej jeździł U. wykonywał podobne czynności i jako pomocnik pomagał przy odwodnieniach, obsługiwał pompy. Po 1992r. wnioskodawca pomp już nie obsługiwał lecz dowoził sprzęt i potrzebne materiały na różne miejsca na terenie odkrywki w zależności pod potrzeb. Praca na terenie odkrywki wykonywana była ok. 7 godzin dziennie.

(zeznania świadków : G. B. k.25 6 min.16 sek. protokołu elektronicznego, H. N. k.25-26, 17 min. 07 sek. protokołu elektronicznego, W. Z. k.26, 28 min. 55 sek. protokołu elektronicznego, P. P. k.294, 2 min.06 sek. protokołu elektronicznego, zeznania wnioskodawcy k.294-295,15 min.58 sek. protokołu elektronicznego).

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 12 maja 2010 roku ustaliła, że P. K. w okresie od 1 stycznia 1988 roku do 31 marca 1992 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą. Komisja weryfikacyjna wskazała, że pomimo posiadania angażu na stanowisko operatora sprzętu rolniczego, kierowcy oraz maszynisty pomp odwodnienia na odkrywce wnioskodawca w okresie od 1 stycznia 1988 roku do 31 marca 1992 roku wykonywał prace górnika kopalni odkrywkowej. (Rozporządzenie MP i PS z dnia 23.12.1994r. Załącznik nr 3 Dział III poz. 1)

(dowód: protokół z posiedzenia w aktach osobowych część C)

Natomiast na posiedzeniu w dniu 8 maja 2013 roku Komisja Weryfikacyjna ustaliła, że pomimo posiadania angażu na stanowisko kierowcy ciągnika w okresie zatrudnienia od 1.04.1992r. do 28.02.2005r. i od 1.06.2005r. do 30.09.2005r. P. K. faktycznie wykonywał pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, która swoim charakterem odpowiada pracy na stanowisku operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce (Rozporządzenie MP i PS z dnia 23.12.1994r. Załącznik nr 2 poz. 22)

(dowód: protokół z posiedzenia w aktach osobowych część C)

W dniu 9 stycznia 2017r. Zakład Pracy wnioskodawcy wystawił mu świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazano, że wykonywał pracę górniczą w następujących okresach:

- od 1.01.1988r. do 31.03.1992r. na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej- rozp. MP i PS z dnia 23.12.1994r., zał. nr 3, dział III, poz.1,
- od 1.04.1992r. do 28.02.2005r. na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce- roz. MP i PS z dnia 23.12.1994r. , zał. nr 2, poz.22,
- od 1.06.2005r. do 30.09.2005r.- operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce- rozp. MP i PS z dnia 23.12.1994r. , Z.. nr 2, poz.22,
- od 1.04.2010r. do nadal - dozorca w oddziale związanym z utrzymaniem ruchu- zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r., zał. nr 3, lit.D, pkt.2.

(świadectwo pracy k.8 akt ZUS).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a **mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej** i równorzędnej, w tym **co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1**, wynosi **50 lat**.

Zgodnie z art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca

ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

Zasady nabywania prawa do emerytur górniczych - jak wynika z powyższych przepisów - odbiegają od zasad obowiązujących powszechnie, co jest związane z charakterem pracy górniczej, angażującej we wzmocnionym stopniu siły fizyczne i psychiczne zatrudnionych. Z tego właśnie względu ustalając ogólne zasady nabywania prawa do górniczej emerytury, ustawodawca z jednej strony uznał, że dla zaliczenia pracy górniczej do okresu, od którego zależy nabycie prawa do emerytury wystarczające jest, jeżeli praca ta była wykonywana co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy (art. 50b ustawy), z drugiej natomiast - uznał za pracę górniczą na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego tylko zatrudnienie łączące się z wykonywaniem czynności o określonym charakterze i na wyszczególnionych w rozporządzeniu stanowiskach pracy. Jest to w pełni uzasadnione, jeśli się uwzględni, że charakter zatrudnienia na odkrywce - z uwagi na warunki jego wykonywania i stopień bezpieczeństwa, wpływające na obciążenie fizyczne i psychiczne - nie może równać się z charakterem zatrudnienia pod ziemią. Dlatego też przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia ani zakładowe wykazy stanowisk, ani protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą. Taka możliwość nie została bowiem w przepisach tych przewidziana.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej i 15 letni okres pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy. Organ rentowy zakwestionował bowiem, aby w okresie zatrudnienia w Kopalni (...) w B. od 1.01.1988r. do 31.03.1992r. oraz w okresach od dnia 1.04.1992r. do 28.02.2005r. i od 1.06.2005r. do 30.09.2005r. wnioskodawca wykonywał pracę górniczą.

Wnioskodawca dysponował świadectwem z dnia 9 stycznia 2017 roku wystawionym przez (...) potwierdzającym fakt wykonywania pracy górniczej w spornych okresach tj. jako górnika kopalni odkrywkowej od 1.01.1988r. do 31.03.1992r, wymienionego w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 3, Dział III poz. , oraz w okresach od 1.04.1992r. do 28.02.2005r. i od 1.06.2005r. do 30.09.2005r. zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienionego w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz. 22;

Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., a zatem nie korzysta z domniemania prawdziwości i autentyczności. Świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z angaży wynika, że wnioskodawca w pierwszym ze spornych okresów nie pracował na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej lecz na stanowiskach operatora sprzętu rolniczego, kierowcy oraz maszynisty pomp odwodnienia na odkrywce, zaś w pozostałych okresach nie

pracował jako operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, ale na stanowisku kierowcy ciągnika, które nie jest wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie wykazał w postępowaniu dowodowym jakoby rzeczywiście wykonywał prace wymienione w świadectwie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace wnioskodawcy w każdym z tych okresów – jak wynika ze zgodnych zeznań świadków oraz wnioskodawcy - były do siebie zbliżone, gdyż polegały na przywożeniu z bazy na odkrywkę i odwożeniu po zakończeniu pracy z odkrywki do bazy sprzętu górniczego. Wnioskodawca przewoził maszyny górnicze na odkrywkę ciągnikiem, sprzęt, klucze, rury, pompy, sprzęt spawalniczy. Prace te zajmowały mu każdego dnia 1 godzinę. Pozostały czas pracy wnioskodawca spędzał przy pracy na odkrywce. Tam zajmował się przewożeniem maszyn górniczych i elementów konstrukcji z miejsca na miejsce przy użyciu zamontowanego na ciągniku podnośnika, przesuwaniem rur, oraz innym pracom pomocniczym przy odwadnianiu i przy pompach.

Wnioskodawca twierdzi, że wykonywał w całym spornym okresie pracę górniczą, gdyż cały czas pracował na odkrywce, a praca kierowcy ciągnika przy pracach górniczych na odkrywce jest także pracą górniczą. O ile rację ma skarżący, że praca kierowcy ciągnika przy pracach górniczych jest pracą górniczą. To już nie można zgodzić się z twierdzeniem, że każda praca na odkrywce jest pracą górniczą. Ustawodawca do prac górniczych na odkrywce nie zaliczył wszystkich prac, a tylko prace wymienione w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Skoro zatem wnioskodawca w całym spornym okresie pracując na odkrywce wykonywał nie tylko prace górnicze ale w ramach obowiązującego go 8-godzinnego dnia pracy, każdego dnia wykonywał także prace transportowe na odkrywce i poza nią, które takiego górniczego charakteru nie miały, to nie można zaliczyć tego okresu do pracy górniczej.

Wprawdzie do uznania prac za pracę górniczą w myśl art. 50 b ustawy wystarcza jeśli taka praca wykonywana jest co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy. Nie oznacza to jednak, jak chce wnioskodawca, że do zaliczenia spornego okresu do pracy górniczej, wystarcza fakt wykazania pracy górniczej w wymiarze czterech godzin dziennie każdego dnia.

Czas pracy w rozumieniu art. 50b ustawy należy rozumieć zgodnie z obowiązującym przepisem §12 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa – Karta górnika (Dz. U z 1982r. nr. 2 poz. 13 ze zm.) oraz § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. Nr 10, poz. 49 ze zm.), który stanowi, iż „przy obliczaniu okresów zatrudnienia dodaje się poszczególne okresy zatrudnienia obejmujące lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy zatrudnienia oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych; sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia podane są **dniówki robocze**, a nie okresy zatrudnienia, **sumę dni zamienia się na miesiące**, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a za okresy przed dniem 1 stycznia 1998 r. - 25 dni roboczych”. Przepis ten wskazuje więc dwa sposoby obliczania okresów zatrudnienia (okresów składkowych i nieskładkowych) mających istotny wpływ na powstanie prawa do świadczeń oraz ich wysokość. Pierwszy z nich nakazuje przeliczenie okresów zatrudnienia na lata, miesiące i dni (zdanie pierwsze) oraz obliczenie dni z niepełnych miesięcy zatrudnienia (zdanie drugie). Tego sposobu dotyczy reguła zamiany pełnych 12 miesięcy za rok, oraz dni na miesiące - „przyjmując 30 dni kalendarzowych za miesiąc”. Przez okresy „niepełnych miesięcy zatrudnienia” należy rozumieć te miesiące, w których zatrudnienie trwało krócej niż miesiąc kalendarzowy, czyli wówczas, jeśli nie było wykonywane przez wszystkie dni konkretnego miesiąca, w szczególności, gdy rozpoczęło się po pierwszym dniu miesiąca, względnie zakończyło się przed ostatnim jego dniem.

Drugą regułą obliczania okresów zatrudnienia przewiduje zdanie ostatnie tego przepisu odnoszące się - przede wszystkim - do tak zwanych pracowników dniówkowych. Na mocy art. 194 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przepisy wykonawcze wydane do aktów prawnych (ustaw) uchylonych tą ustawą (art. 195 wyżej wymienionej ustawy) stosuje się do momentu wydania nowych przepisów wykonawczych. W miejsce wymienionego rozporządzenia nie zostały wprowadzone nowe przepisy określające sposób obliczania okresów ubezpieczeniowych. Tak więc w powszechnym systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się nadal rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Do wnioskodawcy jako pracującego w systemie dniówkowym na odkrywce – co wynika z przedłożonego przez jego pełnomocnika wykazu dniówek przepracowanych na odkrywce - ma zastosowanie druga metoda obliczania okresów zatrudnienia polegająca na zamianie **sumy dni na miesiące**, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a za okresy przed dniem 1 stycznia 1998 r. - 25 dni roboczych. O zaliczeniu danego miesiąca do pracy górniczej decyduje zatem to, czy praca górnicza w tym miesiącu była wykonywana przez połowę obowiązujących w miesiącu dniówek. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w odniesieniu do pracy górniczej wykonywanej pod ziemią w wyroku z dnia 8 maja 1989 r., II URN 34/89 ((...) 1989, nr 10) stwierdzając, iż w przypadku wykonywania pracy o charakterze mieszanym (tj. pod ziemią i na powierzchni) praca ta stanowi pracę górniczą, jeżeli jest wykonywana pod ziemią **co najmniej przez połowę dniówek roboczych w miesiącu**, obliczanych w stosunku do czasu pracy obowiązującego w myśl zasad kodeksu pracy w danym zawodzie (stanowisko to zaaprobował Sąd Najwyższy także w wyroku z dnia 3 marca 2011r. w sprawie II UK 297/10). Pojęcie połowy wymiaru czasu pracy z art. 50 b ustawy należy zatem rozumieć jako pracę górniczą wykonywaną przez połowę dniówek w miesiącu, a nie przez połowę obowiązującego czasu pracy w każdym dniu pracy, jak chce skarżący. Aby zatem wnioskodawcy można było zaliczyć ze spornego okresu zatrudnienia jakikolwiek okres do pracy górniczej musiałby wykazać, że co najmniej przez połowę dniówek w miesiącu wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą. Tymczasem jak wyżej wykazano wnioskodawca w żadnym ze spornych okresów pracując na odkrywce nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac górniczych. Każdego dnia bowiem oprócz prac górniczych wykonywał na odkrywce prace, które nie miały charakteru górniczego, a mianowicie prace transportowe, które zajmowały mu łącznie co najmniej 2 godziny dziennie (jedna godzina przywiezienie i odwiezienie maszyn na i z odkrywki oraz godzina - prace transportowe na odkrywce). Powyższe wyklucza możliwość zaliczenia całego spornego okresu zatrudnienia do okresu pracy górniczej. Wnioskodawca nie wykazał, aby w jakimkolwiek miesiącu w spornym okresie pracował przez co najmniej połowę dniówek w miesiącu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonując prace górnicze.

Wnioskodawca na odkrywce wykonywał zarówno prace górnicze jak i prace nie mające takiego charakteru. Mimo zatem, że górniczy charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie został potwierdzony przez jego pracodawcę w świadectwie pracy wystawionym na podstawie protokołów z dnia z dnia 12.05.2010r i 8.05.2013r. sporządzonych przez Komisję Weryfikacyjną to dokumenty te – jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego w postaci zeznań świadków i wnioskodawcy, ale także dokumentów w postaci chociażby charakterystyki stanowiska pracy zajmowanego przez skarżącego – nie odzwierciedlają rzeczywistego zakresu czynności faktycznie wykonywanych przez skarżącego na odkrywce.

O uznaniu zaś konkretnej pracy (wykonywanych czynności służbowych) za pracę górniczą w rozumieniu przepisów emerytalno-rentowych decyduje charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika, a nie nazwa stanowiska, protokół komisji weryfikacyjnej czy wreszcie świadectwo pracy. Zatem operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce tylko wtedy uzyska potwierdzenie zatrudnienia przy pracy górniczej, gdy na odkrywce w kopalni węgla brunatnego pracował przy urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych (tak: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2012-04-04, I UK 440/11). Nie można natomiast ciągnika uznać za sprzęt technologiczny wówczas, gdy służył on do wykonywania prac transportowych na odkrywce. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2011r. w sprawie I UK 381/10 uznając, że praca kierowcy ciągnika polegająca na przewozie z magazynu do wkopu urządzeń do wulkanizacji taśm, urządzeń elektrycznych do remontu koparek i zwałowarek oraz transporcie i przemieszczaniu na odkrywce barakowozów nie

jest pracą górniczą w rozumieniu art. 36 ust. 1 pkt 4 (aktualnie art. 50c ust. 1 pkt 4) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Praca wnioskodawcy jako kierowcy ciągnika, i traktorzysty nie może być uznana, za pracę górniczą.

Wnioskodawca nie spełnił zatem warunków niezbędnych do przyznania emerytury górniczej.

Biorąc powyższe pod uwagę, że Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.